

[Bolvig]

afløser den bedst tænkelige indplacering i de amtslige organer.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg vil gerne begynde dér, hvor hr. Bolvig sluttede, nemlig med at nævne nogle af de positive ting i forslaget, for dem er der også nogle af, det er klart. Det gælder f. eks. spørgsmålet om – for nu at begynde bagfra – den udvidede bemyndigelse til internationale aftaler. Det mener vi også er nødvendigt, hvis man virkelig skal sikre den bedst mulige naturbeskyttelse. Der er også den mindre ting, som er nævnt i bemærkningerne, om handel med og konservering af planter og dyr, og ikke mindst det, der allerede er nævnt, fredningsmyndighedernes større indseende med vådområder.

Men hvis man stillede det spørgsmål: hvad er det egentlig, der har været hæmskøen, begrænsningen for, at den nuværende naturfredningslov har virket helt, som vi gerne ville have det? Ville svaret så lyde, at det var formuleringen af de enkelte lovbestemmelser, der var noget galt med? Efter vor opfattelse er det i højere grad et spørgsmål om den fulde folkelige forståelse for og opbakning af, at de problemer – altså en forståelse af at bevare områder for kommende slægter og forhindre en rovdrift på naturen – var vigtigere end spørgsmål om økonomi og effektivitet. Derfor er vi meget betænkelige ved forslaget om nedlæggelse af fredningsplanudvalgene, og det er også det, jeg gerne vil gøre et par bemærkninger om.

Det er det, der er det afgørende, for når man ophæver fredningsplanudvalgene, som de har været indtil nu, vil det forringe den folkelige indflydelse og indebære fare for, at det i endnu højere grad er økonomiske og effektivitetskrav i kommuner og amter, der bliver bestemmende for den fredningsindsats, der skal gøres. De løfter, der er givet af Amtsrådsforeningen, giver ingen garanti; man kan bare se på nogle af de konkrete sager, der har været igennem årene. Det fremgår helt klart deraf, at der er kommuner og amter, som har været en direkte hæmsko for, en bremse på, at man opfyldte det, som naturfredningsloven egentlig havde i sit indhold. Derfor er det klart, vi er meget betænkelige ved, at man vil ophæve disse udvalg, som bl. a. har sikret, at der var mulighed for

at følge med i, hvad der skulle ske. Nok er det positivt, at der skal være større offentlighed ved sagernes behandling, som man siger, ligesom det er positivt, når man i lovforslag nr. L 131 taler om udvidet klageadgang, men hvad er forudsætningen for, at man kan bevare interessen, og for, at den kan videreudvikle sig? Det er, at man også får mulighed for at få indflydelse i det omfang, man beskæftiger sig med tingene og sætter sig ind i tingene. Dér er vi altså bange for den begrænsning, der følger af, at de foreninger, der har påtaget sig den opgave, nu ikke alene ikke får mulighed for at følge med ved offentliggørelsen af forslag, men heller ikke som tidligere får mulighed for at være direkte med i interne debatter, fremsætte forslag og dermed øve en indflydelse, som gav dem kræfter og tro på, at deres arbejde gav resultat.

Vi må notere, at arbejdet med fredning og miljøbeskyttelse bliver forstået måske af den mindste del af befolkningen, og den del af befolkningen, der har forstået, hvad der i virkeligheden ligger i dette arbejde, skal kæmpe ikke alene mod den tilbageholdenhed, der er med at sætte sig ind i tingene, men også med de økonomiske magthavere herhjemme. Det er i virkeligheden sådan, at de, der har den afgørende indflydelse på det økonomiske område, i de fleste tilfælde er direkte modstandere af eller har andre interesser i den naturfredning, der er indeholdt i naturfredningsloven.

Det har vi også set allerede ved denne debat. Fremskridtspartiets stilling er jo i meget høj grad præget af, at de vil varetage de interesser, som har mere økonomisk basis end dette at bevare områder for menneskene i tiden fremover. Derfor vil det afgørende for vor endelige stilling i udvalget være, om man kan sikre en bevarelse af den folkelige indflydelse, som så småt var mulig efter den hidtidige lov.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal såmænd kun meddele, at vi naturligvis som vist alle politiske partier ønsker, at der skal være en naturfredningslov, og at denne lov skal være så god som muligt. Derfor vil vi også være med til en velvillig behandling af dette lovforslag, dog med den foreløbige bemærkning, at vi ser med megen